

नं. ५२८७

अथर्व वेद संहिता.

४थ पून काण्ठी

x x x

पत्र. २८ ————— पं. ५

✓ विष. संहिता ब्राह्मणं

✓
अथर्ववेदस्पचतुर्यपंचमकारेण
स्वररहितौ

पर ८७

ॐ ब्रह्म यज्ञानं प्रथमे पुरस्ताद्विहीतः सुरचो वेन आवः सुबुद्ध्या उपमानस्य वि
 ष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः १ इयं पित्रा राष्ट्रे त्वग्ने प्रथमा यज्ञनुवेमु
 वनेष्टाः तस्मा एनं सुरचं द्वा रमस्यं धर्मश्रीं तं प्रथमा यथा स्वयै २ प्र
 मो यज्ञे विद्वानस्या वंधुर्विश्वा देवानां जनिमा विवक्ति ब्रह्म त्रह्म ए उज्ज
 भार मध्या न्नी चैरुचैः स्वधा अभिप्रतस्यो ३ सहिदिवः स एषि व्या ऋत
 स्याम ही देमं रो दसी अस्तु भायत् महान्मही अस्तु भायद्वि जातो ह्यं
 सम पार्थिवं च रजः ४ सुबुद्ध्या दाष्टु जनुषो भयं बहस्य निर्देवता तस्य स
 आह अहर्षं कुक्रं ज्योतिषो जनिषा यद्युमंतो विवसंतु विप्राः ५ नृ
 मंत दस्य काव्यो हि नोति महो देवस्य पूर्वस्य धाम एष यज्ञे बहूभिः
 साकमिस्था पूर्वैर्देवैर्विधिते स सन्तु ६ पाथवी रं पितरं देव वंधुव

प्र. सं.

हस्यति नमसा च गच्छात् त्वं विश्वेषां जनिता यथा सः कविर्देवो न दभायत्
धावान् ७।४।१ यज्जात्मा दावलदा यस्य विश्व उपासते प्रशिष्यं यस्य देवाः
योरस्य शो द्विपदो यस्य तु ष्यदः कस्मै देवाय हविषा विधेम १ यः प्राण
तो निमिषतो महित्वे को राजा जगतो वभव यस्य शायामृतं यस्य मृ
त्युः कस्मै देवाय हविषा विधेम २ यं क्रंदसी प्रवतश्चक्रभाने भिषसा
नेरोदसी प्रहृयेयां यस्यासौ पंचारजसो विमानः कस्मै देवाय हवि
षा विधेम ३ यस्य द्यौर्द्वी पृथिवी च मही यस्या उर्व १ तरिदं यस्यासौ
स्तरो चित्ता तो महित्वा कस्मै देवाय हविषा विधेम ४ यस्य विश्वे हिमं
तो महित्वा समुद्रे यस्य रसा मिदाहुः इमाश्च प्रदिशो यस्य वाहु कस्मै दे
वाय हविषा विधेम ५ प्रापो अग्ने विश्वमावन् गभं दधाना अमृता मृत

स्य ज्ञानः पतिरेक आसीत् सदाधार एषी मुन्यां कस्मै देवाय ह
 विद्याविधेम् ७ आपो वत्सं जनयंती गर्भं मन्त्रे समैरयन् तस्यो
 न जायमानस्यो ह्यन आसीद्विरण्यः कस्मै देवाय ह विद्याविधे
 म ८।९।२ उदिनस्त्रयोऽक्रमन्याद्युपहृषो वृकः हि सग्धिं
 निमिंधवो हि रुग्देवो वनस्य निर्हेतुं मनुष्यत्रयः १ परे लोके यथा
 वृकः परमे लोके ततस्करः परेण दत्तं तीरज्जुः परेण घ्रायुर
 र्धनु २ अस्यौ च ते मुखं च ते व्याघ्रजं भजामसि आदुष्टेन मघोऽग्र
 हिं यातुधानमघो वृकं ४ योऽग्रस्तेन प्रायति समं पिष्टोऽग्र
 प्रायति यथा मघधुं सेनैति द्रोवज्जेण हं जुतं ५ मूर्खी मगस्य
 दंता अपि मूर्खी उपपद्यः निमुक्ते गोधा भवतु नीचा यच्छशपु

आत्सवी त्विंशतिं नखान् ३

अ.

मंगः ६ यत्संयमो न विद्यमो विद्यमो यत्संयमः इन्द्रजास्यो मजा आ
यवैरामसि व्याघ्रजंभनं ७।१।३ यान्तागंधर्वो अखनदरुणा यमन
भजे तांत्वावयं खना मस्योषधिं शोषहर्षिणी १ उदुषा उदुसूर्य उ
दिदं मासकं वचः उदेजनु प्रजापति वृषा सुषेण वाजिना २ यथा
स्मते विरोहतो भित्तमिवानति नतस्ते सुषवन्तरमियं कुरणो बोध
धिः ३ उकुषोषधीनां सारः ऋषभभगां संयुंसा मिंद्रवृष्यमस्मिं
धेहितनूवशिन् ४ अणारसो प्रयमजो योवनस्यतीनां उत्तसो मस्य
भातास्युता र्शमसिवृष्यं ५ अद्यान्ते अद्य सवितरद्यदे विसरस्व
नि अद्यास्य ब्रह्मरास्यते धनुरिवाता नयायसः ६ आहंततो
मितेपसो अपि ज्ञा मिव धन्वनि क्रमस्वर्ग ईश्वरोहितमववग्लाय
यता सदा ७ अश्वस्याश्वतरस्याजस्य येन स्य च अथ ऋषभस्य

मज्जोयोवनस्पतीनां उत सोमस्य भ्राता स्फु तार्शमसि वृष्टं ५ अद्याग्नेऽप्रद्यस
 वितरद्यदेविसरस्वति अद्यास्यते ब्रह्मणस्य ते धनुर्विवाता न पायसाः १ आ
 हंत नो मिते पसे अधिज्यामिव धन्वनि कमस्वर्शरवरो हित मनवस्लायता
 सदा ७ अश्वस्याश्वतरस्याजस्य ये त्वस्प च अथ भूषभस्य ये वाजास्तान
 सिंधे हित नूवशीन् ८१७१८ सहस्रशृंगो वृषभो यः समुद्रा उदाचरन् तेना
 सहस्येनावयं घनिजना त्वापयाससि १ नभसिं वा वातोऽप्रतिवाति नाति
 श्यति कश्चन स्त्रियश्च सर्वाः त्वापयन् नृनश्चैरसस्वाचरन् प्रोक्षे शयास्त
 ल्ये शयाना रीर्यावस्वर्शगीवरीः स्त्रियोद्याः पुरुषगंधयस्ताः सर्वाः स्वापया
 मसि ३ एजदेजदजग्रभंचदः प्राणमनग्रभं अग्न्यजग्रभं सर्वा रत्रीणा

मन्त्रिर्शर्वरे ४ यत्रास्तेयश्चरति यश्च निषिध्यति तेषां संधौ अक्षीणि यद्ये
 दं हर्म्यं तथा स्वमुमाना स्वमुपिता स्वमुस्वमुविपश्यति स्वयंतस्यै ज्ञातयः स्व
 प्रथमभितो जनाः स्वप्रस्वप्ना करणेन सर्वं निष्ठापयाननं उत्सूर्यमन्या
 न्वापयायुषं जायता दहमिंद्रश्वारिष्टो अक्षीतः ५ प्रथमोनुवाकः अनुसू ५
 न्मचा ३७।७।५ ब्राह्मणो जज्ञे प्रथमो दशशीर्षो दशास्यः सप्तो मं प्रथमः
 यपो सचकारारसं विषं पावती स्यावा दधि वीवरि म्णा पावत्सप्तसिंधवो वि
 तष्टिरे वाचं विषस्महृषणीतामिन्नो निरवादिषं २ सुपर्णस्त्वा गरुत्मानि
 षः प्रथममावयत् नामीमदो नारुत्पउतास्मा अभवः पितुः ३ यस्तप्रा
 स्यत्पंचांगुरिर्वक्राच्चिदधिधन्वनः अषस्कंभस्य शल्पां निरवोचमहं विषं ४

शल्यादियं निरवोचं प्रांजनादुत्पत्त्यधेः अपाष्टाकुं गत्कुलमलां निरवोच
 महंविषं ५ अरसस्तद्व्योशाल्योघोते अरसंविषं ७ उत्तरसस्यकतस्यध
 जुष्टे अरसारसं ६ ये अपीषन्ये अदिहन्य आस्यन्ये अवास्तजन सर्वे
 ते वधुयः कृता वधिर्विषगिरिः कृतः ७ वधुयस्ते खनिता रो वधिस्त्वमस्यो
 षधे वधिस्त्वपर्वतो गिरिर्यतो ज्ञातमिदं विषं ८ १० १५ वारिदं वारया
 तै वरणावत्पामधि तत्रास्तस्यासिक्तं तेनाते वारये विषं १ अरसं प्रा
 च्यं विषमरसं यदुदीच्यं अयेदमधराच्यं करं भेदा विकल्पते २ करं
 भं कृत्वा तिर्यं पीवस्फाकमुदारधिं दृष्ट्वा किलत्वादुष्टं नोजदिवान्म
 नरूपः ३ वितेमदं मदावति शरमिव पातयामसि ४ प्रत्वा चरुमि

अ. सं.

वयेवतंवचसास्यापयामसि परिग्राममिवाचितंवचसास्यापयामसि नि
ष्टाकदाइवस्याम्यभिरवातेनरूपः ५ पवस्तेस्वापर्यक्रीणान् हर्षेभि
रजिनैरुत प्रक्रीरसित्वमोयधोभिरवातेनरूपः ६ अनाप्रायेवः
प्रथमायानिकर्मीणि चक्रिरे वीरान्नोअत्रमादभंतदएतत्पुरोदधे ७।८।९
भूतोभूतेषुपयआदधातिसभूतानामधिपतिर्वभव तस्यमत्सु
श्रुतिराजसूर्यंसराजाराज्यमनुमन्यतामिदं १ अभिप्रेहिमापवेन
उग्रश्वेतासपत्नहा आतिष्ठमित्रवर्द्धनतुभ्यं देवा अधिबुवन् २ आतिष्ठंतं
परिविश्वेअभ्रयंष्टियंवसानश्रुतिस्वरोचिः महतद्वृहस्पोजसुर
स्यनामाविश्वरूपोअमृतानितस्यो ३ व्याघ्रोअधिवैयाघ्रेविक्रमस्व

दिशोमहीः विशत्वा सर्वा वांछन्त्यापोदिव्याः पयस्वतीः ४ यात्रापोदिव्याः
ययसामदंत्यंतरिक्षत उतवा एषियां तासां त्वा सर्वा सामयामभिधिं
चामिवर्द्धसा ५ अभित्वा वर्द्धसासि च न्नापोदिव्याः पयस्वतीः यथा
सोमित्रवर्द्धनस्तथा त्वासविताकरत् ६ एताव्याधुं परिष्वजानाः
सिंहं हिंन्ति महते सौभगाय समुद्रं न सुभुवस्तस्मिन् वां सं मर्त्यं ते
दीपिनमश्नुतः ७।४।८ एहि जीवं त्रायमाणं पर्वतस्यास्पदं विश्वे
भिदेवैर्दत्तं परिधिजीवनायकं ७ परिमाणं पुरुषाणां परिमाणं
जवामसि अश्वा नामर्वातानां परिमाणं यतश्चिषे २ उतासि प
रिमाणं जातु जभजसां जन उता नृ तस्य त्वं वे स्यापो अस्मि जीवभो

अ. सं.

जनमयोहरितभेषजं ३ यस्यांजनप्रसर्पस्यंगमंगंपरुषः ततो
यत्संविवाधसुओमधमशीरिव ४ नैनंश्रोतिशपयोतक
त्यानामिष्टोचनं नैनंविष्कंधमश्रुतेयस्त्वाविभर्त्याजन ५ अ
सत्संवाडुषप्राडुषुमलावुत उर्हीर्दश्चतुषोद्योरानस्मान्नः
यास्यांजन इदंविद्वानांजनस्यसत्यंवलाभिनात्तं सनेयम
अंगमहमात्मानंतवपरुषः ७ त्रयोदशांजांजनस्यतक्ता
वलासग्रादहिः वर्षिष्टः पर्वताजांत्रिककुन्तामतेपिता ॥८॥
यदांजनंत्रैककुदंजातंहिमयतस्यदि यातुश्चसर्वंजिभयंसर्वा
अयातुधान्यः ८ यदिवासित्रैककुदंयदियामुनमुच्यसे उभे

तेभरेनामित्राभ्यां नः पाशान्नन १॥१॥ वाताज्जातोऽन्तरिक्षादिषु
 तोज्योतिषस्य रि सनो हिरण्यजाः शंखः कृशानः पातंहसः १ यो
 अग्रतो रोचनातां समुद्रादधिजज्ञिषे शंखेन हत्वारत्तां स्पत्रिलो
 विषहामहे २ शंखेनामीनामनतिं शंखेनोत्तसदाब्धाः शंखो नो
 विश्वमेघर्जोः कृशानः पातंहसः ३ दिविजातः समुद्रजः सिंधुत
 सूर्याभूतः सनो हिरण्यजाः शंखप्रापुः प्रतरणो मणिः ४ समु
 द्राज्जातो मणिर्यत्राज्जातो दिवाकरः सोऽग्रस्मात्सर्वतः पातु
 हेत्या देवा सुरेभ्यः ५ हिरण्यपानामेकोसि सोमात्त्वमधिजज्ञिषे
 रचेत्वमसिदर्शित इषुधौ रोचनस्त्वं प्रणः प्राज्ञं धितारिषत् ६

अ.सं.

देवानामस्थिकृशनेव भवतदात्मन्यस्वरत्यश्च इत्यः तत्रैव धाम्ना पुषेव चैसे
वलायदीर्घायुत्वाय शान शारदाय कर्षीनस्त्याभिरक्षतु ७।४।१. द्वितीयोऽनु
वाकः अनुसू. ५ सू. ३६. अनङ्गान्दाधार एषिवी सुतद्या मनङ्गान्दाधा
रोर्चत रिदं अनङ्गान्दाधारप्रदिशः षडुर्वीरमङ्गं विश्वं भुवनं माविवेश १
अनङ्गानि रस्सपशुभ्यो विचष्टे त्रयांस्तु क्रोचिमिमीते प्रधुनः भूतं भविष्य
द्रुवमादुहानः सर्वा देवानां चरति व्रतानि २ इन्द्रो जातो मनुष्येष्वनर्घ
र्मस्य ह्यस्वरमिश्रो सुचानः सुप्रजास्तनु उदारेण सर्वद्योनाः श्रीयां
दनदुहो विजानन् ३ अनङ्गानुहे सुकृतस्य लोक एनं प्यापयति पवमा
नः पुरस्तात् पर्यन्यो धारामहत कुधोऽस्य पतः पयो दक्षिणे रोहोऽस्य ४

यस्यनेशोयज्ञपतिर्नयज्ञोनास्यदाते शोभप्रतिगृहीता योविश्वजिद्विश्वभृद्वि
 श्वकर्माधर्मनोब्रूतयश्चतुष्पात् ५ येनदेवांस्वरारुहर्हिचापारीरममृत
 स्यनाभिं तेनगेष्वामुक्तस्यलोकं धर्मस्यव्रतेनतपसायासायवः ६ इंद्रो
 पेणाग्निर्वहेनप्रजापतिः परमेष्ठीविराच विश्वानरेअक्रमतवैश्वानरेअक्र
 मतानदुत्यक्रमत सोदुहयतसोधारयत ७ मधामेजदनुदुहोयत्रैवह ८
 आहितः एतावदस्यप्राचीनंयावाम्यतः समाहितः ९ योवेदानदुहोदो
 हान्सप्रानुपदस्यतः प्रजांचलोकंचाशोनिनयासप्रकृष्योविदुः १०
 पद्भिः सेदिमवक्रामंनिरांजंघाभिहज्रिवदन् अमेणानद्वान्कीलालं
 कीनाशाश्वाभिगच्छतः ११ द्वादशाएतावारात्रीर्वत्याआहुप्रजापतेः

प्र.सं.

तत्रोपब्रह्मकोवेदतद्वाग्रनडुहोत्रं ११ दुहेसायंदुहेप्रातदुहेमध्यंदिनंपरि दो
हायेअस्यसंपंतिनान्विज्ञानुपदसूतः १२।४।११ रोहणसिरोहणस्यः छिन्न
स्यरोहणीरोहयेदमरुंधति १ यत्तेरिष्टंयत्तेद्युतमस्त्रियेष्टंज्ञात्तमि धा
नातद्भरयापुनस्संदधत्परुषापरुः २ संतेमज्जामज्ञाभवतुसमुत्तेपरुषा
परुः संतेमांसस्यविस्त्रस्संसमस्यपिरोहतु ३ मज्जामज्ञासंधीयतांचर्म
णाचर्मरोहतु असक्तेअस्मिरोहतुमांसंमांसेनरोहतु ४ लोमलोम्भासं
कल्पयात्तचासंकल्पयात्तचं असक्तेअस्मिरोहतुछिन्नंसंधेद्योषधे ५ स
उत्तिष्ठेहिप्रदवरयस्सुचक्रस्सुपविस्सुनाभिः प्रतिनिष्टोर्द्धः ६ यदिकर्तं
पत्तितासंशयेयदिवाश्माप्रहृतोजघान तभूरयस्वेवाङ्गानिसंदध
परुषापरुः ७।४।

उत्तदेवाऽप्रवहितं देवाऽऽनयणा पुनः उत्तागश्चक्रुः देवा देवा जीव यथा पुनः १
 द्वाविमौ वा नौ वा तऽऽसिंधोरा परावतः दक्षं तेऽन्यऽप्रागनु व्याडन्यो वा तु
 यद्रथः २ प्रावातवा हि मे षजं विवातवा हि यद्रथः त्वं हि विश्वे मे षजदेवा
 नां हत ईयसे ३ त्रायंतामिमं देवाऽस्त्रायंतां महतां गणाः त्रायंतां विश्वाभू
 तानियथा मरणात् सत् ४ प्रावागमं शंताति भिरथोऽरिष्टानि
 भिः दक्षं तनुग्रमाभारिषं परायत्सु वा मित्रे ५ अयं मे हस्तो भगवा
 नयं मे भगवत्तरः अयं मे विश्वमे षजो यं शिवा भिमर्शनः ६ हस्ताभ्यां
 दशशाखाभ्यां जिह्वा वाचः पुरोगवी अनामयित्नुभ्यां हस्ताभ्यां ताभ्यां
 त्वाभिमृशामसि ७।८।९२ अजो ह्यग्नेरजनि हृष्टोर्को न्योऽपश्य ज

अ.सं.

४

नितारमग्ने तेन देवा देवतामग्र प्रायं ते नरो हानुरुह मेधासः १ क्रमधुम
ग्निना नाकमुखा नृसेषु विभ्रतः दिवस्य हं स्वर्गं त्वामिश्रा देवेभिराधुं ॥ २
पृथानृथिवा अहमं नदिवा दिवमारुहं दिवो नाकस्य पृथानृत्तवर्ज्यो
निरणामहं ३ स्वर्गं तोनापेक्षंत प्राच्यां रोहं निरोदसी यज्ञं यो विश्वतो धारं
सुविद्वांसो विज्ञेतिरे ४ अग्ने प्रेहि प्रथमो देवतामां चक्षुर्देवानामुतमानु
षाणां इषदमाणा भृगुभिः सजोषाः स्वर्गं तु यजमानाः स्वसि ५ अ
जमनन्निपयसाद्य ते न दिव्यं सुपर्णं यय संवहतं ते न गेष्य सुकृतस्य
लोकं स्वरोहं तो अग्निना कमुत्तमं ६ पंचोदमं पंचभिरंगुलिभिर्द्व्यो द्व
रपंचधैतमोदमं प्राच्यां दिशि शिरो अजस्य धोहि दक्षिणायां दिशि धोहि
पार्श्व ७

प्रतीच्यांदिशिभसदस्यधेयुत्तरस्यांदिशुत्तरंधेहि पार्श्वं उर्द्धायांदिश्या
 रजस्यान्कंधेहिदिशिधुवायांधेहि पाजस्यमेतदिक्षे मध्यतो मध्यमस्य ८
 शतमजंशतया प्रेरुं हि त्वचा सर्वैरंगै संभृतं विश्वरूपं सउत्तिष्ठे तो अग्नि
 नाकमुत्तमं पद्मिश्चतुर्भिः प्रति तिष्ठदित्तः ॥ ७॥ ४ समुत्पतंतु प्रदिशो
 नमस्वतीः समभ्राणवातजूताभियंतु महऋषभस्य नदतो वाश्वाग्रा
 पः पृथिवी तर्पयंतु १ अमि क्रंदस्ननयार्दयोदधिभूमिपर्जन्यपयसा
 समद्वित्वया सृष्टं बहुलमैतु वर्षमाशा रैषी कृशागुरै त्वत् ६ संगो वंतु सु
 दानव उन्मा अजगरा उत मरुद्भिः प्रच्युता मेघा वर्षंतु पृथिवी मनु ७ आ
 शां माशां विद्योततां वाता वांतु दिशो दिशः मरुद्भिः प्रच्युता मेघा संयंतु
 पृथिवी मनुः ८

नमस्तो

प्र. सं.

आपोविद्युदभंवर्षसंवोवंतुसुदानव उत्साग्रजराउत मरुद्भिः प्रत्युतामेघाः प्रा
वंतु दधिवीमनु १ प्रणामग्निस्मरुभिः संविद्वानोपडोषधीनामधिपावभू
व सनोवर्षवनुसांजातवेदाः प्राणं प्रजाभ्योऽप्रमृतं दिवस्पति १ प्रजापति
स्सलिलादासमुद्रादाप ईरयंतु दधिमर्दयानि प्रप्यायतां व ह्मोऽप्रश्चस्य
रेतोर्वादेतेन स्मनयितुनेहि ११ अपोनिषिंचन्नसुरः पितानः श्वसंतु
मर्गराप्रपांवरुणावनीचीरघसृज वदंतु दध्निवाहवो मंडूका इरिण
नु १२ संवत्सरं शाखायाता ब्राह्मणा व्रतचारिणोः वातं पतैत्यजिन्वि
तां प्रमंडूकाऽप्रवादिषुः १३ उपप्रवदमंडूकिवर्षमावदतादुरि मध्ये हृद
स्पृश्वस्वविगृह्यचतुरः पदः १४ स्वणवखा इवैमखा इमध्येतदुरि वर्षं

वनुधुं पितरो मरुतां मन इच्छतः १५ महान्तं कोशमुदचाभिषिंच सविद्यु
 तं भवतु वानुवानः तन्वतां यज्ञं बहुधा विसृष्टाः प्रानंदिनी शेषधयो
 भवंतु १६ तृतीयोऽनुवाकः सू ५ मृ - ५१ वहन्नेषामधिष्ठाताऽ
 न्निकादिव पश्यन्ति यस्माद्यन्मन्यते चरन्सर्वदेवा इदं विदुः १ यस्मि
 एति चरति यश्च वंचति यो नित्यायं चरति यः प्रैकं द्वौ संनिषद्य पन्मंत्र
 ये ते राजान तदेदं वरुण स्तृतीयः २ उन्नेयं भूमिर्वरुण स्पृशत उता सो
 द्योर्व हतीक्षरेऽग्रं ता उता समुद्रो वरुण स्पृकुक्षि उता स्मिन्नल्प उद
 के निलीनः ३ उत षोडशमति सर्पीत्यरस्मान् समुच्यातै वरुण स्प
 रान्तः दिवः स्पृशः प्रचरंती दमस्य सहस्राक्षान्ति य पश्यन्ति भूमिं ४

प्र. सं.

दे

सर्वतद्राजावरुणोविचष्टेयदंतरागेदसीयत्परस्तात् संख्याताग्रस्पनि
मिथोजनानामस्तानिव श्रद्धीनिमिनोतिनानि ५ येतेपाशाचरुण
सप्रसप्रत्रेधानिष्टंतिविधितारुशतः धिननुसर्वंअनंतंवदंतयः
सत्यवाद्यतितंसृजंतु ६ शतेनपाशैरभिधेहिवरुणोनंमातेमोच
नतवाहनचक्षुः आस्तांजात्मउदरंअंशयित्वाकोशाइवाबंधुः प
रिक्तत्पमानः ७ पत्समान्योरवरुणोयोव्याम्योइयस्संदेष्टोइवरु
णोयोविंश्यः योदेवोवरुणोयश्चमानुषः ८ तैस्त्वासर्वैरभिष्यामि
पाशैरसावामुष्यायणामुष्याः पुत्र तानुतेसर्वाननुसंदिशामि ९
ईशानांत्वाभेयजानामुज्जेषआरभामहे चक्रेसहस्रवीर्यंसर्वस्मा
उषधेत्वा १ सत्यजितंशपचयावनीसहमानांपुरस्सरं सर्वास

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

अ. सं. नयस्तेनान्वंजिघांसति अश्मानस्तस्यां दग्धायां वज्रलाः फट्ठुरिक्रति ३
 सहस्रधामनिशिषान्वित्रीवांश्चाययात्वं प्रतिस्मचक्रुषेकृत्यां प्रियां
 प्रियावते हर ४ अनयामोषध्या सर्वाः कृत्वा प्रहृदयं यांते त्रेचक्रुर्घा
 न्नेषु यां वाते पुरुषेषु ५ यश्चकार नशाशाकं कर्तुं शश्रेयादमंगुलिं चका
 र भस्ममस्मभ्यमात्मने तपनंतु सः ६ अणमार्गे यमार्हं ते त्रियं शपथश्च
 यः अवाहया तु धानीरपसर्वा अराण्यः ७ अपमज्यया तु धानानय सर्व
 रा अण्यः अणमार्गं ८।९।१८ उतो अस्वबंधु कृतो असिनुजामिकृत उतो
 कृत्या कृतः प्रजां न इमिवाब्धिं दिवार्थिकं १ वृक्षस्तेन पर्युक्तासि क
 एवेन नार्थदेन सेने वैषि विषीमती न तत्र भयमसि यत्र प्राप्नोष्योषधे २
 अग्रमेष्योषधीनां ज्योतिषे वाभिदीपयन् उत त्रातासि याक स्वाधे

हंतासिरत्नसः ३ यददोदेवाः असुरास्त्वयानेनिरकुर्वन्त ततस्त्वमध्यो
 षधेयामार्गोऽज्ञायथाः ४ विभिन्दतीशतशाखाविभिन्दन्नामतेपि
 ता प्रत्यग्विभिन्धिन्तपोऽस्मां अभिदासति ५ असद्गम्याः सम
 भवन्त्यामेतिमहद्वाचः तद्वैततोविधूयायत्नयक्तीरम् चतु ६
 प्रत्यङ्गिः संवभूविष्यप्रतीचीनफलस्त्वं सर्वाभक्ष्यपच्योऽधिवरी
 योपावयावधं ७ शतेनमापरिवाहिसहस्रेणभिरत्तमा इन्द्रसे
 वीरुधांयतउग्रईशानमादधत् ८ १० ११ १२ आपश्यतिप्रतिपश्यति
 परापश्यतिपश्यति दिवमंतरितमाद्रुमिंसर्वेनदेविपश्यति १
 तिस्रोदिवस्त्रिस्तः पृथिवीः षड्भुमाः प्रदिशः पृथक् त्रयाहं सर्वा
 भूतानिपश्यानिदेव्योषधे २ दिव्यस्यसुपर्णस्यतस्येहासिकनीनि
 का

प्र. सं.

साभमिमारुहोहयवन्तं श्रान्तावधरिव १ तामेसहस्राक्षोदेवोदक्षिलोह
समादधत् तयाहंसर्वं पश्यामि यश्च श्रुतार्थः ४ आविः कणुरपा
णिमात्मानमवग्रहयाः अथोसहस्रचक्षोः त्वंप्रतिपश्याः किमीदि
नः ५ दर्शयमायानुधानां दर्शययानुधान्यः पिशाचान्सर्वान्द
र्शयेति त्वारभउषधे ६ कश्चपस्पचक्षुरसिमुन्माश्चचतुरक्षाः की
धेसूर्यमिवसर्पंतं मापिशाचंतिरस्करः ७ उदग्रभं परिपाणाद्यानुधा
नं किमीदिनं तेनाहंसर्वं पश्याम्युत श्रुतार्थं ८ योऽं तरिक्षेणपत
ति दिवं यश्चातिसर्पति भूमिं योमन्यते नायं तं पिशाचं प्रदर्शय ॥ १२ ॥
अथ कुर्याद्वादशसप्तमः प्रपाठकः अर्द्धः आगवोऽग्रं नुतभद्र
मक्रन्सीदंतु गेहे रणयं तस्मै प्रजावतीः पुरुरूपा इह सुखं ददाय

वीरुषसो दुहानाः १ इंद्रो यज्वने गृह्णते च शिशुन उषे ददाति न स्वम्सु
 खायति भयो भयोरपि मिदस्य वर्द्धयन् न भिन्ने शिवत्ये निदधाति देवयुं २
 न तान शान्तिन दधाति तत्करो मासा मामि त्रैव्य चिराद धर्षति देवांश्च
 यभिर्धजते ददाति च योगिना भिस्स च ते गोपतिस्सह ३ न ताग्रवीरेणुक
 काटोऽश्रुते न संस्कृतत्र मुपयंति ताग्रभि उरु गायमभयं तस्य ताग्रनुगा
 वो मर्त्तस्य विचरंति यज्वनः ४ गावो भगो गाव इंद्रो मरुच्छा गावस्सोमस्य
 प्रथमस्य भक्षः इमा या गावस्स ज्जना सरं ररुछा मिह दामनसा चिदिंरं ५
 मयं गावो मे दयथा कृशां चिद श्रीरं चिक्कणु या सुप्रतीकं भद्रं गहं क
 णुय भद्रवाचो बहद्वो वय उच्यते सभासु ६ प्रजावती स्य वसेरु शंतीः
 सुदाग्रयस्तु मयारोपिवंतीः मावसे न ईशान माघशंसः परिवोहर

प्र.सं.

स्य हेतिर्वल्लु ७।०।२१ इमं मिंद वद्वयत्त त्रियं म इमं विशामेक वद्वं कुरुत्वं
निरमित्रान्तरुह्य स्य सर्वास्मान्तरुधया स्माग्रहमुत्तरेषु १ एमं भज
ग्रामे अश्वेषु गेषु निधं भजयो अमित्रो अस्व वस्वत्तत्राणामयमस्तु
राजेन्द्रशत्रुं रंधय सर्वमस्त्रे २ अयमस्तु धनपतिर्धनानामयं विशावि
शपतिरसुराजा अस्मिन्निंद महिवर्चो सिधे सवर्चसं कुरु हि शत्रु
मस्य ३ अस्त्रैद्यावापयि वीभूरिवामं दुहायां घर्मदुधेश्वधेन अयं रा
जा प्रिय इंद स्य भया त्रियोगवामौषधीनां पशूनां ४ पुनश्चित्त उ
त्तरावन्त मिंदं येन जयंति न पराजयंते यस्मात्करदेक वद्वं जनानामु
त्तराज्ञा मुत्तमं मानवानां ५ उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाये केचरा जन्म
तिशत्रवस्ते एक वद्वं इंद सखा निगीवां वृत्रयता माभरा भोजनानि ६

सिंहप्रमीयो विशेषः प्रहिसर्वाय्योद्युप्रतीकोवताधस्वशत्रून् एकवृष
 इन्द्रसखाजिगीवांश्चूयतामाखिदाभोजनानि ७।१२२ अग्नेर्म
 नेप्रथमस्यप्रचेतसः पांचजन्यास्यवहुधायमिंधते विशेषविशः प्र
 विशिवांसमीमहेसनोमुंचत्वंहसः १ यथाहव्यंवहसिजातवेदोपया
 पक्षंकल्पयसिप्रजानन् एवादेवेभ्यः सुमतिनश्चावहसनोमुंचत्वंहसः २
 यामन्यामनुपयुक्तं वहिष्टं कर्म न्कर्म न्नाभगं अग्निमीडेरत्तोहणं
 यस्तवपंधताहुतंसनो ३ सुजातंजातवेदसमन्त्रिवैश्वानरंविभुं
 हव्यवाहंहवामहेसनो ४ येन ऋषयोवत्तमद्योतयंयुजाये
 नासुराणामयुवंतमायाः येनान्निमापणीनिंदो जिगायसनो ५
 येनदेवाः प्रमत्तमन्यविंदन्येनोयधीर्मधुमतीरकृण्वन् येनदेवा

अ.स.

स्विराभरंसनो० ६ यस्येदंप्रदिशियद्विरोचतेयज्जानंतजनितव्यंचकेव
लं सौम्यजिन्नायितो जोहवीमिसनो० ७।७।२३ इंदस्यमन्महे
शश्वदिदस्यमन्महे वज्रघ्नसोमाउपमेनप्रागुः योदाशुघः सु
कतीहवमेतिसनो० १ यतुग्रीणमुग्रवाहुययुयोदानवानां वस
माहरोज येजनिताः सिंधवो येनगावः सनो० २ यश्चर्यणीप्रोवृषभः
स्वर्विद्यस्मैग्रावाणः प्रवदंति नम्रं यस्याधुरः सप्तहोतामदिष्टः सनो० ३
यस्यवशासक्रवभासउत्तरणेयस्मैमीयंतेस्वरवः स्वर्विदे यस्मै
शुक्रः पवते ब्रह्मशुंभितः सनो० ४ यस्यजुष्टिंसोमिनः कामयंतेयं
हवंत इष्टुमंतंगविष्टो यस्मिन्नर्कः शिष्टियेयस्मिन्नोजः सनो० ५
यः प्रथमः कर्मकृत्पापयज्ञेयस्यवीर्यं प्रथमस्यानुवरं येनोद्यतो

वज्रोभ्यायतासतो • ६ यः संग्रामान्नयनिसंयुधेवशीयः पुष्टानि
 संसृजतियाति स्तोमीरंतायितो नो हवीमिसनो • ७।७।२४ वा
 योसवितुर्विदयानिमन्महेयावात्मन्वद्विशयायोचरक्षयः यौ
 विश्वस्यपरिभूवभवयुस्तो नो मुंचतमंहसः • १ ययोस्संख्यातावरिमा
 पार्थिवानियाभ्यारजोयुपितमंतरिक्षे ययोः प्रायंनान्वानशोकश्च
 नतो नो मुंचतमंहसः • २ तवव्रते निविशंते ननासस्वप्नुदिनेप्रे
 रतेचित्रभानौ युवंवायोसविताचभुवनानिरक्षयस्तो नो • ३ अपे
 तोवायोसविताचदुष्टतमपरक्षांसि शिषिदाचसेधनं संसृज्या
 सृजयसंवलेनतो नो • ४ रयिमेयोषंसवितोतवायूस्तनूदक्षमासु
 वतासुशेवं अयत्सतातिमहर्हधत्तं तो नो • ५ प्रसुमतिं सवितर्वा

अ.सं.

यउतपेमहस्वतंमहसरंमादयायः अवीग्वामस्यप्रवतोनिपच्छतंतौतो. ६
उपश्रेष्ठानाशिषोदेवयोहीमन्नस्थिरन् ह्योमिदेवंसवितारंवा
पुंतौनोमुंचतमंहसः ७ पंचमोनुवाकः २५ मन्वेवांघावापृथि
वीसुभोजसोसचेतसोयेअयेषाममितायोजनानि प्रतिवेद्यम
वतंवसूनांतेनोमुंचतमंहसः १ प्रतिवेद्यमवतंवसूनांप्रवृद्धदेवी
सुभगेउरूची घावापृथिवीभवतस्मेस्योनेतेनो० २ असंतापेसु
तपसोहुवेहमूर्वीगंभीरेकविभिर्नमस्ये घावापृथिवीभवतस्मे
स्योनेतेनो० ३ येअमृतंविभृयोयेहवीषियेओत्याविभृयो
येमनुष्यान् घावापृथिवी० ४ यउस्त्रियाविभृयोयेवनस्यती

रंति ते नो० ४ ये कीलाले तर्पयंति य ते न ये वा वयो मे दसा संसृजंति ये
 अग्निरीषा नामरुतो वर्षयंति ते नो० ५ यदीदिदं मरुतो मारुते
 न यदि देवा दैव्ये नेतृगार ययमीशिधेव समस्तस्य त्रिष्टुते स्ते नो० ६ ति
 ममनीकं विदितं सहस्रनमारुतं शर्धः एतनासृजं स्तोमि मरुतो ना
 चितो जो हवीमि ते नो० ७ ११२७ भवाशर्वो मन्वेवांतस्य विज्ञं ययो
 र्वा मिदं प्रदिशि यद्विरोचते यावस्येष्टा ये द्विपक्षौ यौ चतुष्पदस्तौ
 नो मुंचतमंहसः ययोरभ्यधु उत यद्वरे चिद्यौ विदिता विषुभ
 नाम सिष्ये यावस्येष्टा ये० २ सहस्राक्षौ वज्ररुणा हुवे हं हरेग
 व्रति सुवंने म्युजो यावस्येष्टा ये० ३ माभारेभा ये वज्रसा कम
 ग्रे प्रवेदसा यमभिभांजनेषु यावस्येष्टा ये० ४ ययोर्वधाना

अ.सं.

१४

पद्यते कश्चनान्तर्देवेष्टतमानुषेषु यावत्स्येष्टाये ५ यः कृत्याक
न्रत्नकृद्यानुधानो नितस्मिंधत्तां वज्रमुग्रो यावत्स्येष्टाये ६ अ
धिनो ब्रूत दृतनास नौ संवज्रेण स जतं यः किमीदी लोमिभवा
शर्वो नाधितो जोहवी मि तौ नो मुंचं तु मंहसः ७ १०१२८ मन्वेवां मि
त्रा बहं एणा वृता वधो स चेत्तसौ दुहणो यो नुदेये प्रसत्पावानमव
यो भरेषु तौ नो मुंचत मंहसः १ स चेत्तसौ दुहणो यो नुदेये प्रस
त्पावानमवयो भरेषु योगश्च यो नुचलसौ वधुणा सुतं तौ नो २
यावं गिरयमवयो यावगस्ति मित्रावरुणा जमदग्निमित्रं यो
कश्यपमवयो योगविष्टरं विश्वामित्रं वरुण मित्रकुत्सं यौक
लीवंतमवयः प्रोत कण्वं तौ नो ५ यो मेधातिथि मवयो योत्रि

लोकं मित्रावरुणावुराणां काव्ये यो योगेन सवयः श्वेतमुद्रलंतेनो० ६ य
 योदयः सत्पवर्त्म ऊरुश्चिर्मिष्णुयाचरंतमभिधाति दूयत् स्नेमित्रावरु
 लोनायितो जोहवीमितो नो मुचनमंहसः ॥ १४ ॥ अहं रुद्रेभिर्वसुभि
 श्चराम्यहमादिन्येकतविश्वदेवेः अहं मित्रावरुणो भाविभर्म्यहमिंद्रा
 नी अहमश्विनोभा ॥ अहं राक्षीसं गमनी वसुतां च कीतवी प्रथमायहि
 यानां तस्या देवा व्यदधुः पुरुत्राभूरिस्थात्राभूर्यावेशयंतः ॥ अहमेव
 स्वयमिदं वदामि नृसुं देवानां मुतमानुषाणां यं कामयेत न मुगंकुलो
 मितं ब्रह्मार्णतमसि चिंतं सुमेधां ॥ मया सोत्रमति यो विप्र रपति यः प्रा

असं

एतियरेप्रणोत्पुङ्ग असवोसांतउपन्नियंतिमुधिप्रुतप्रुदेयंतेवदामि ४
अहंरुद्रायधनुवातनोमिवृह्मद्विषेरावेहंतवाउ अहंजनायसमदंकरणे
अहंयावाप्यपिवीज्राविवेश ५ अहंसेमसाहनसंविमर्ष्यहं त्वष्टारसु
तपूषणंभगं अहंदधामिद्रविणाहविष्मतेसुग्राव्या १ यजमानायसु
न्यते ६ अहंसवेपितरसस्पमूर्द्धनमयोनिरश्चरन्तस्समुद्रे ततोविनि
ष्टेभुवनानिनिविष्वातामूंयावर्ष्यणोपस्परासि ७ अहमेववातरवप्र
वाप्यारमंसाणामुवनानिनिविष्वा यरोदिवापरतनाप्यिंयेतावती
महिम्नासंभूव ८।११।षष्टौतुवाकः सु ५ ३७ १६ त्वयामन्योसर

मारुतं नो हव्यं सारुह्यं विता सोमं दत्तं न तिमिषव प्रायुधा संशिरा राना उपप्रयंत
 नरोऽग्निरूपाः १ अग्निरिव सन्यो त्विषित सहस्वसेना नीर्नस्व बहु रे हुत एधि
 हत्वा यरात्रून् विभजस्वे दउजो मिमानो विमृधो नुदस्व २ सहस्व सन्योऽग्नि
 मातिमस्मे हजन्तु रान्नेहि रात्रून् उग्रं ते याजो नन्वारुधे वरीव रान् यासा ए
 कजत्वं ३ एको बहुनामसि सन्य रंदिता विष्णो विरां युद्धाय रांशिराधि अकृन्त
 ह्यक्रया युजा वयं युसंत घोषं विजयाय कृणामसि ४ विजेष कृदिंद्रैवानवव्रवो
 रस्माकं सन्योऽग्निधिया भवेद् प्रियं ते नाम सद्गुदे गृणीमसि विद्यात सुसंयजग्ना
 वभूय ५ आभूत्या सहजा वजसा यकस हो विभर्षि सहभूत उन्नरं कृत्या नो म

१२ सं. मे सहसे धे^{धि} महायनस्य पुरुहूत संसृजि ६ संसृष्टं यत्र सुभयं समाकृत
 मस्मभ्यं यत्रावरुणमनुः भियोदधाना हृदयेषु रात्रवः यदाजिता सोऽप्रयनि
 लयंतां गच्छात् ॥ यस्मिन्मनोविधदृजसायक सह उजः पुष्पतिविश्वमानुष
 क साह्यामदासमार्यत्वयायुज्यावयंसहसृतेन सहसा सहस्वता १ मन्युर्वि
 द्रो मन्युदेवासदेवो मन्युर्हतावरुणो जातवेदाः मन्युर्विरारुते मानुषीर्याः
 वाहिने मन्योतयसासजोषाः २ अभीहि मन्योतवसस्तवीयां तयसायुजावि
 जहि रात्रं अभित्रहावत्रहादसुहाच विश्वावसून्पामरान्वनः ३ त्वहि
 मन्यो अभिभून्पोजाः स्वयंभूर्मा मो अभिमानिषाहः विश्वचर्षणिस्सह

विस्सहीयानस्मास्वो जः पतनासुधेहि ४ जभातः सत्रयपरे नोऽस्मिन्नवकन्या
 नविषस्पप्रचेतः तन्त्वामन्योऽज्जुगीहीहाहंस्तानूर्वलदावानएहि ५ जयं
 नेऽस्म्युपनएहर्वाः प्रतीचीनस्सहुनेविस्वदावन मन्योवज्जिन्नमिनज्जाव
 वत्स्वहनावदस्पृकतवोधायेः ६ जभिप्रेहिदद्विहानोमवानोधावज्जाणिजंघ
 नावमूरि जहोमिनेधरुहंसध्वोऽज्जुसुभावुपां सुप्रयसापिवाव ७ १२ जय
 नः शोऽसुचदद्यमनेसुसुग्ध्याः रयिंज्जयनः शोऽसुचदघं १ सदेवियासुगगलया
 वसूयाचयजामहेज्जयनः ०२ प्रयड्ढिद्विएषांप्रास्माकासस्त्रसूरयः ज्जयनः ०३
 प्रयनेज्जग्नेसूरयो जायेमहिप्रतेवयं ज्जयनः ०४ प्रयदग्नेः सहस्वविस्वतो

यन्तिभावनः अयनः ०५ त्वं हि विश्वतो विश्वतो मुख विश्वतः परिभूरसि अयनः ०६
 असं द्विषो नो विश्वतो मुखानि नावेव पारय अयनः ०७ सनः सिंधुमिव नाचाति पर्वोऽथ
 स्तये अयनः ०८ ॥ ११ ॥ ब्रह्मास्य शीर्षं च हृदस्य च हृदं वासदेव्यमुदरमोदनस्य
 दं दंसि यद्वो मुखसस्य सन्त्यविष्णुरिजातस्तय सोऽयि यज्ञः अनाः पूताः पवने
 न मुहुः मुचयः शुचि स यन्ति लोकं नैषां रिशं प्रदहन्ति जातवेदास्वर्गलोके बहु
 त्रैलोक्ये २ विष्णुरिणमोदनं ये यचन्ति तेना नवर्त्तिः स च ते कदाचन आस्ते
 यम उपयानि देवान्सां यैर्वै स दत्ते सोऽप्येभिः २ विष्णुरिणमोदनं ये यचन्ति तेना
 नमः परिमुष्पातिरेतः दधीह भूत्वा रपयान ईयते पत्नीह भूत्वाति दिवस्समेति ०

एष यज्ञानां विततो वहिष्ठा विष्ठा रिरां पक्ता दिवसा विवेरा प्राणी कंकु सुदं संतनोति वि
 संशालूकं फलकोमलाली एतास्त्वा धारा उययंतु सर्वाः स्वर्गलोके मधुमन्विन्वसा
 ना उपत्वातिष्ठंतु पुष्करिणीः समंताः ५ घृतद्रुदामधुकूला स्सरोदकाः क्षीरेण पू
 र्णा उदके नदय्वा एतास्त्वा धारा ० ६ चतुरः कुंभांश्चतुर्ददामि क्षीरेण पूर्णा उदके
 नदय्वा एतास्त्वा ० ७ यमोदनं निदधे वासरोषु विष्ठा रिरां लोकजितं स्वर्गं समे
 माक्षेष्टु स्वधया पिन्वमानमानो विश्वकृपाधेनः कामदुष्टामे प्रसू ८ ॥ १४ यमोद
 नं प्रयमजात्रु तस्य प्रजापतिस्तपसा वसरोष चतुर यो लोकानां विधत्तिर्नाभिरेषा
 तेनोदनेनातितराणि मृत्युं १ येनातरन् न कृत्तोति मृत्युं यमन्व विंदन्नपसा प्रमेण

असं

यं यथा च ब्रह्मणे ब्रह्म पूर्व तेनोदनेनातितराणि स्युः २ यो दधार पृथिवी विश्वस्यो
जसं योऽग्रं नदिना सा पृथगा रसेन योऽग्रस्तभादिव मूर्ध्या महिष्ठा तेनो ३ यस्यान्मा
सानिर्मितास्त्रिंशदरास्संवत्सरो यस्यान्निर्मितो द्वादशारः ग्रहो रात्रा यं परियं
तेना पुनस्तेनो ४ यः प्राणदः प्राणदवान्बभूव यस्मै लोका यतवतः ज्ञरंति ज्यो
तिष्मतीः प्रदिरो यस्य सर्वास्तेनो ५ यस्मान्यका दस्युतं सवभूव यो गयत्रा
अधिपतेर्बभूव यस्मिन्नेहिता विश्वरूपास्तेनो ६ अवायेद्विषतं देवयीपुंस
पत्नायेमेव ते भवन् ब्रह्मोदने विश्वजितं यचामि मरुतं मे मरुद्धानस्य देवाः
७ ॥ ३५ ॥ स प्रमो नुवाकः सू ५ ३७ १६ तात्सर्गे जाः प्रद हत्वा तैर्वै श्वानरो वषा

यो नो दुष्पादिसाचा यो नो ज्ञराति यान् १ यो नो दिक्किदि दिक्नो दिक्नो य
 अदिक्सति वैश्वानरस्पदं ध्रुवोरग्निरीषिद धामिन् २ यज्ञारे मगयंते प्रतिजोरो
 मातास्ये कव्यादो ज्ञान्दि फसतः सर्वास्तं सह सामहे ३ सहे पिशाचा त्सह सेषा
 इविहं ददे सर्वान्दुरस्पतो हन्मि समज्रा कूति ४ यथा ४ ये देवास्ते न हा संते सूर्य
 एमि मते जवं नादीषु यवतेषु ये संतै यशुभिर्विदे ५ तय नो ज्ञस्मि पिशानानां
 पिशानानां व्याघ्रोगो मतामिव श्वानः सिंहमिव दृष्टान्ते न विदंते न्यंचनं ६ न पि
 शाचैस्संशक्रोमि न स्तेनेर्न वनरुभिः पिशाचास्मात्तरयंति यमहं ग्राममाविशे ७
 यं ग्राममाविशत इदं सुरं सहो मम पिशाचास्मात्तरयंति न पापमुपजानते ८

१३ सं.

३३

येमाक्रोधयंतिलयिता हस्तिनं मशकारव तान हंसये दुर्हितां जने प्रत्य रायूनि
व ९ प्रभितं निर्कृतिर्यत्र मशमिवाश्वाभियान्या मलोयो म हं कुध्यतिसउपा
शात्रमुच्यते १॥ १६॥ न्वया पूर्वमप्यवाणि जधूर द्वां स्पोषये न्वया जघान
न्वया कएवो प्रगस्यः १ न्वया वयमस्मरसो गंधर्वाश्चातया महे प्रजं प्रग्य
जरत्नः सर्वा नो धेननाशय २ नदी न्वस्मरसो पांता रमवश्च सं गगलूः पी
लानलद्यो १ गंधिः प्रमंदनी तत्परेता सरसः प्रतिवृडा प्रभूतन १ यत्राश्वा
स्य गोधाम हावृत्ताः शिखंडिनः तत्परेतः ०४ यत्र वः प्रेखा हरिता प्रज्जनाउत
यत्रा घाटाः कर्कर्यः संवदंतितत्परेता ०५ एवमगक्रोषधीनां वीर्या वीर्या

वती प्रजम्बराटकीतीलां गीव्युषतु ६ ज्ञानन्यतः शिरं वन्ति नो गंधर्वस्या
 पसरायतेः भिनसिमुक्तावपि घामिरोषः ७ भीमार्द्रस्य हेतयः रातमृष्टीरयस्म
 यीः तामिर्हिविरदानां धर्वा नवकादान्युषतु ८ भीमार्द्रस्य हेतयः रातमृ
 ष्टीर्हिरामयीः तामिर्हिविरधानां धर्वा नवकादान्युषतु ९ प्रवकादानवरो
 चानस्य ज्योतयसामकान् पिशाचान्सर्वानोषथे प्रमृणीहि सहस्रवच १० स्वेवै
 कः कपिरिवैकः कुमारः सर्वकेशकः प्रियोदरा इव भूत्वा गंधर्वास्स च ते स्त्रियस्त
 मितो नारायामसि वृत्सणा वीर्यवता ११ जायारुहोऽप्रसरसो गंधर्वाः वनयो यूयं
 प्रयथा वतामूर्त्यामर्त्यान्मास च ध्वं १२ ॥ ३॥ उड्दिं दंती संजयंती मप्सरासाधु

प्रसं

देविनी ग्लहेकृतानि कृएवानामसरांतामिह दुवे १ विचिन्वती माकिंरंती मस
रांसायुदेविनी ग्लहेकृतानि गृहानामसरांतामिह दुवे २ यायैः परिनृत्य
नादधाना कृत्य ग्लहान् सानः कृतानि सीषती प्रहामा प्रोत्तमा यया सानः
पयस्वत्येत्तमाना जैष्वरिदं धनं ३ या अग्नेषु प्रमोदंते अचक्रो धं च विभ्रती आ
नंदिनी प्रमोदिनी मसरांतामिह दुवे ४ सूर्यस्य रश्मि ननु याः संचरंति मरीचि
वात्स्यः सर्वा लोका न्यर्थेति रत्नं स नरेत्त होममिमं जुषारो ५ नारिदे
ए सह वाजिनी वान् ५ अंतरिदे ए सह वाजिनी वन्क की वन्तामिह रत्न
वाजिन रमेते लोका वडुलारा हर्कति यत्ने क की हते मनोस्त ६ अंतरिदे

सहवाजिनीवन्ककीवत्सामिहरजवाजिन त्रयं धासो त्रयं व्रज र हवत्सं निवथी
 मः यथानामवर् रममहे स्वाहा ॥ ७ ॥ १८ ॥ यथिया मग्नये समं नमस्तस्यार्थं य
 थायथिया मग्नये समं नमस्ते वासं सन्नमः सन्नमंत ॥ यथी वीथे नुस्तस्यात्र
 ग्निर्वत्सः सामेग्नित्वावत्सेनेषु मूर्जका मंदु हां आयुः प्रथमं प्रजापोषं रथि स्वाहा २
 अंतरिद्वे वायवे समन्ममः सन्नमंत ॥ अंतरिद्वेथे नुस्तस्यावायुर्वत्सः सा
 मेवायुतावत्सेनेषु मूर्जका मंदु हां आयुः प्रथमं प्रजापोषं रथि स्वाहा ४ दिव्या
 दिव्याय समं नमस्तस्यार्थं यथा दिव्यादित्याय समं नमस्ते वासं सन्नमः
 सन्नमंत ५ यौथे नुस्तस्यात्रादित्यो वत्सः सामं प्रादित्येव वत्सेनेषु

प्रसं

मूर्जकामेदुहं ग्रायुः प्रयमं प्रजापोषं रयिं स्वाहा ६ दिङ्मचंद्राय स मनसः स ग्रा
र्थो यथा दिङ्मचंद्राय स मनसं निवामसं सत्रमस्मत्तमं ७ दिशो येन व
त्ता सो चंद्रो वत्सः नामे चंद्रेण वत्सेनेष मूर्जकामेदुहं ग्रायुः प्रयमं प्र
जापोषं रयिं स्वाहा ८ अग्नावग्निश्चरति प्रविष्टुत्राधीनां पुत्रोऽग्रमिरा
स्ति पातनमस्कादेरा नमसाते जुहोमि सां देवानां मिथुया कर्म भागं ९ ॐ
दातुं मनसा जातवेदो विप्रानि देववयुनानि विद्वान् स प्रस्थानि तव
जातवेदस्तेभ्यो जुहोमि स जुषस्व हव्यं १० ॥ ११ ॥ ये पुरस्ताज्जुह्वति जा
तवेदः प्राच्यादिशो मिदा संत्यस्मान् अग्निमुत्वाते परांचोऽपुन्यगेना

अग्निसरेण हस्मि १ येदन्निणतो जुह्वति जातवेदो दक्षिणायादि रोमिसं त्यस्मान्
 यममत्वाते परांचो ० २ ये यश्चा जुह्वति जातवेदः प्रती च्यादि रोमिदा सं त्यस्मान् व
 रुणं मत्वाते परांचो ० ३ यउन्नरतो जुह्वति जातवेद उदी च्यादि रोमिदा सं त्यस्मान्
 सोममत्वाते परांचो ० ४ ये यस्ता जुह्वति जातवेदो ध्रुवायादि रोमिदा सं त्यस्मान्
 भूमिमत्वाते परांचो ० ५ येऽन्नरिद्रा जुह्वति जातवेदो व्यधादि रोमिदा सं त्य
 स्मान् वायुमत्वाते परांचो ० ६ यउपरिष्ठा जुह्वति जातवेद ऊर्द्धायादि रोमि सं
 त्यस्मान् सूर्यमत्वाते परांचो ० ७ येदिशामंतर्दे रोभ्यो जुह्वति जातवेदः सर्वा
 भ्योदिश रभ्योमिदा सं त्यस्मान् वृष्टमत्वाते परांचो ० ८ सप्रदश्यतो चतुर्थं कातं

प्रसं

26

समाप्तं ॐ नमः शिवाय ॥ योनिं यज्जावभूवामता सर्वर्तुमानस्सुजनाः प्रदद्यात्सुभा
जमानो देववितो यती दधारती रिण ॥ प्रायो धर्म्म रिण प्रथमस्ससादततो वपूंषि
कृण्वेषु कृण्वेषु रिण धास्युर्यो निप्रथमज्जाविवेरा यो वाचमनुदितां चिकेन २ य
सो शोकायतनं विरेचनं रद्धिं रण्यं च यो नु स्वाः ॥ अत्रादये प्रमत्तानि नामास्मै
वत्प्राणि विरा एरयंतां ॥ प्रपदेते प्रतरं पूर्वगस्सदस्मदज्जाति नमः कविः कावे
नाकृलोमि यत्संम्यं चावभियंता वभिसत्तामहीरो यचक्रे वावयेते ५ सप्रमर्षा
दाः कवयस्तनन्ता सामिदे कामभ्यं दुर्बोगात् प्रायो हस्कं भउयमस्पनी डेय
थां विसर्गे यकृण्वेषु तस्ये ६ उतामत्ता सर्वत एमि कृण्वं नसरात्मानन्व ॥ स

तस्य सः उत वा एको रत्नं दधात् पूजया वा यत्स च ते हविर्दीः ७ उत पुत्रः पितरं त्रु
 मीडे ज्येष्ठं मर्यादमव्ययं स्वस्तये दर्शनावकराणां स्तविष्ठा ग्रावर्तनतः कृण्वे
 वपुषि ८ अर्द्धं मर्द्धं न पयसा पुरा त्रार्द्धं न मधुष्ववर्द्धं से अर्द्धं सुर अर्द्धं विवधामशामि
 यं सरवायं वकरां पुत्रमदित्या इष्टिरं कविरास्तान्यस्मि वपुष्यवो चामरोदसी स
 त्यवाचा ९॥ तदिदा समुवनेषु ज्येष्ठं यतो जस उग्रस्तेष्वनम्राः सद्योज्ञानि
 रिराति रात्रू ननु यदेनं मदीति विश्वक्रमाः १० वावधानः शवसाभूर्योर्जाः रात्रू
 दीसायमियं संदधाति अथ न च वनं च सस्त्रि संतेन वं तं प्रभुतामदेषु ११ त्वे
 कलमयि पंचंति भूरि हर्षदेते त्रिर्भवं न्यूसाः स्वादो स्वादीयः स्वादुना सजास

असं.

समदः समधुनाभियोधीः १२ यदिचिनुत्वाथनाजयंतंररोररोज्जनुमदंतिवि
प्राः ईजीयः मुष्णिंस्थिरमातनुष्वमात्वादमन्दुरेवासः करोकः ११ त्वयावयं
शाशास्तेररोरुप्रयपयंतोयुधेन्यादिभूरि चोदयामिनज्जायुधावचोभिः सं
नेशिशमिव्रसुणावयोसि १४ नितदधिषेवरेपरेचयस्मिन्नाविष्यावसा
दुनेरो ज्जास्याययतमानरंजिगतुसतइन्वतकर्वरारिभूरि १५ सुष्वव
क्यन्पुकवर्मानं सलभ्वाणमिनतसमाप्नसाप्नानो ज्जादर्शतिशवसाभूर्योजा
प्रसन्नतिप्रतिमानंययिव्याः १६ इमाव्रसुवहदिवः कृणवदिंद्रायसुषम
गिनयः स्वर्षाः ४ महोगोत्रस्यन्नयतिस्वरजानुरश्चिद्विष्वसर्षवन्नयस्वान् १२

एवामहान्वृहदिवोऽथर्वावोचत्स्वातन्त्र्यमिन्द्रमेव स्वसादोमान्तरिभ्वरिः प्रवि
प्रेहिन्वन्ति चेनेशवसावईयन्ति च ॥ ८॥ २॥ समाग्नेवर्ज्ये विहवेष्वास्तु वयं त्वं
धानास्तन्वपुषेम मह्यं नमंतां प्रदिशामस्तस्त्वया ध्यक्षेण पतनाजयेम ॥ १९॥
अग्नेमन्युमन्ति नुदस्परिषां त्वं नोगोयाः परिधादिविष्वतः अयाचायंतु निव
तादुरस्य वोमेषां चित्रं प्रवुधां विनेशात् २॥ समदेवा विहवेस्तु सर्वं द्रवं तो
मरुतो विष्णुरग्निः समान्तरिद्रुमहलोकमस्तु मह्यं वातः पवतां कामायास्मै २१
मह्यं जयंतां ममया नीषाकूतिस्तन्यमनसो मेऽस्तु एनोमानिगंकतमञ्च
नाहं विष्वे देवा अग्नि रक्षंतु मेह २२ मयि देवा द्रविणमायजंतां मया शीर

प्रसे.

समयिदेवहूतिः देवाहोतारस्सनिषत्रएतदरिष्टास्यामत्तन्वासवीराः २३
देवीषदुवीः रुहनः कृणोन्नविश्वेदेवासइहमादयध्वं मानोविददभिभा
मोऽप्रशस्तिर्मनोविदहुजिनाद्वेष्माया २४ तिस्रोदेवीर्महिनः शर्मयक्
नप्रजायेस्तन्वेइयच्चपुष्टं माहास्महिप्रजयामातनूभिर्मारथामहिषतेसो
मराजन २५ उरुव्यचाचानोमहिषशर्मयक्त्वस्मिन्वेप्रकहूतः पुरुल्लः
सनः प्रजायेह्यश्वमडेद्रमानोरीरिषोमामायरादाः २६ धाताविधाता
भुवनस्पयस्पतिर्देवः सविताभिमातिषाहः आदिन्याकद्राऽप्रश्चिनोभा
देवाः योऽनुयजमानेनिउप्यात् २७ येनः सयत्ताऽप्रयत्तेभवंत्विद्राग्नि

Handwritten notes in Devanagari script, including the word 'सोम' (Soma) and other characters.